

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 5. An in contractu Sponsalium intervenire possint arthæ, quasi loco
pignoris traditæ?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

S. 5.

An in contractu Sponsalium intervenire possint arrhæ, quasi loco pignoris traditæ?

160. Quæstio procedit, quando traduntur expressè in securitatem secutori matrimonii sic, ut eas amittat tradens, si culpâ suâ non sequatur matrimonium; eo autem secuto redeant ad tradentem. Resp. posse; ita Sanchez l. 1. hic D. 36. à n. 2. const. ex L. fin. C. de spons. cujus ratio est, quia nullo jure prohibetur, etiam in hoc contractu, securitatem alteri constituere, seu pignus, futuræ solutionis, seu impletionis promissi sui, ut solutione non secutâ, pignora committantur; & eâ secutâ, recipiantur, & positivè probari constat ex L. 2. C. de spons. ibi: *arrhas, Sponsaliorum nomine datas, defuncto dante, jubemus restitui, nisi causam, ut nuptiæ non celebrarentur, persona defuncta jam præbuit.* & L. 5. C. eod.

161. Si autem quæras. 1. an arrhæ constitui possint in quavis quantitate, etiam dotem excedente? 2. an in fundo & paratâ pecuniâ? 3. an contrahentes possint pacisci, ut contra datam fidem injustè resiliens, teneatur ultra duplum jure constitutum? 4. cui acquirantur arrhæ, si tradens præmoriatur matrimonii celebrationi? 5. an tradens arrhas, factis nuptiis eas recipiat? 6. cui cedant, si Sponsalia solvantur? Ad 1. Resp. posse; quia quamvis in cit. L. 5. dicatur, quod in casu arrhæ restituendæ imponi non possit obligatio reddendi aliquid ultra quadruplum, adeoque limitetur restitutionis quantitas; nulla tamen quantitas ibi præscripta est arrhæ constitutioni. Ad 2. ex eadem causa. Resp. affirmativè; hinc si fundus in duplum restituendus foret, sufficit eum restitui in re, & simul tantum, quantum est in æstimatione. Ad 3. Resp. non posse, si is, qui restituere deberet, sit minorennis, & re, & privilegio; nimirum carens veniâ ætatis, ut expressè cautum est in cit. L. 5. ubi habetur, quod talis satisfaciatur, reddendo simplum, nimirum reddendo id, quod accepit; si autem sit majorennis re, vel veniâ ætatis, secus dicendum est, nimirum posse, ut habetur in cit. L. 5. Ad 4. Resp. arrham in eo casu restituendam iis,

ad quos jure testamenti, vel successiõnis legitimæ transeunt bona defunctæ vel defuncti, nisi aliter constituerit, vel in culpa fuerit, ne matrimonium prius celebratum sit. ex L. 2. cit. n. 160. Ad 5. Resp. affirmativè. Nam tunc cessat ratio, propter quam traditæ sunt, nimirum in securitatem futuri matrimonii; Layman. tamen l. 5. tr. 10. p. 1. c. 1. n. 8. docet, ex consuetudine, inter Sponsalicias largitates tunc reputari, de quibus agemus infra.

Ad 6. Resp. quando Sponsalia solvantur ex justa causa, non amitti arrhas, ab eo, qui tradidit; si ex injusta causa, seu unius inconstantiâ, & unus tantum tradidit arrhas, quin vicissim receperit, eas perdit, si ipse injustè resiliat: si uterque arrhas tradidit, & recepit, injustè resiliens, & suas perdit, & acceptas restituere tenetur: si denique tantum unus tradidit, & alter non tradens injustè resiliat, tenetur in duplum, & acceptas reddere, & tantundem de suo patrimonio dare; imò plus, si conventum sit, nimirum triplum, vel quadruplum (nisi resiliens sit minor) ex L. penult. de spons.

Et ideo etiam Fidejussores, & pignora in securitatem futuri matrimonii, vel etiam arrharum, aut damni emergentis, sponsalibus apponi possunt, ita Sanchez l. 1. D. 38. quia nullibi cautum est, ne in dato casu apponantur: imo cum arrhæ in eum finem licitæ sint; non est, unde pro his, vel pro eo, in quorum securitatem ipsæ apponuntur, Fidejussores, & pignora constitui prohibeantur: postremo ex dictis colliges ad valorem Sponsalium, aut matrimonii, non requiri libertatem, immunem à metu perendi arrhas, aut solvendi duplum, vel etiam quadruplum in casu injustæ resilienciæ. Nam etiam stante pacto, vel per ipsos contrahentes, vel per eorum, conjunctos, cum ipsorum consensu, Sponsalibus adjecto, matrimonium nihilominus validè contrahitur, ut constat ex dictis; quia talis merus non tollit libertatem illis contractibus necessariam, cum obligatio solvendi pœnam ex pacto debitam, solum inducat necessitatem implendi debitum juris naturalis.

Arti-